

Chương 10

Bu i ti c m ng Pha Lê nh n v n b ng t t nghi p ch có vài ng i: Ng c B ch, H H i, ông Bình và Th Phan. M t lát sau, bà Tuy t m i ng nh t trên l u i xu ng.

Pha Lê b t ng cho bu i ti c này. Nh ng th c n c mua v t nhà hàng Th ng H i, h ng v r t ngon. Ông Bình tuyên b vài l i tr c khi nh p ti c:

– Pha Lê ã là m t thành viên trong gia ình, ngày nay c lãnh b ng c nhân u h ng, cho nên tôi mu n m i ng i trong gia ình chung vui v i nhau.

Th Phan và bà Tuy t có v ng c nhiên, không ng con bé này gi i nh v y, dù cho b ngoài nó không l n h n, khôn thêm c chút nào.

H H i nâng ly:

– Chúc m ng em, Pha Lê!

Liên ti p hai, ba ng i cùng nâng ly v phía Pha Lê. M y ti ng c c va nhau và cùng ng lo t u ng c n. Màu vang nh thoa ph n cho Pha Lê thêm ph n xinh t i.

Ông Bình lên ti ng:

– Ba mu n t o cho gia ình mình không khí m cúng, và ba r t hãnh di n khi trong nhà có ng i t. Mu n làm gì c ng ph i có tri th c, nó c ng là ki n th c m u cho m t l i i, và sau ó là n l c c a m i ng i dành cho công vi c. Ng c B ch mu n tr thành ca s , ba không c m. Có th là c m không n i, nh ng con ph i trau d i chuyên môn, v k n ng thanh nh c ...và ba chúc con thành công.

Ng c B ch có v c m ng:

– Con cám n ba.

T d ng trong gia ình c bu i n ngon v i không khí nh nhàng tho i mái, ai c ng u thích, nh ng v i Pha Lê thì khác. Cô c m th y nh nh m t ng i, thiêu thi u m t cái gì mà không hi u vì sao.

H H i vô tình lên ti ng:

– Phú Gia siêng vi c nh , ã bi t nhà có vi c mà không v .

Bà Tuy t chen vào:

– Ch không ph i Phú Gia lái xe a ông v sao?

ng Bình nhìn H H i m t cái nh nh c nh , l p t c anh chuy n sang chuy n khác. Nh ng bà Tuy t v n không ng ng th c m c:

– Hình nh công ty c a ông ch a ho t ng à?

– Công vi c ch y tr i ch t ây mà. Hai công ty nhà ang h tr cho nhau.

Bà Tuy t nhìn H H i:

– Th ông giám c ây có b n r n âu?

Ông Bình l i c i:

– T i bà không bi t, nó v a làm vi c v a i u khi n công ty qua i n tho i, v a kiêm luôn b o v cho con gái bà. Nó gi i l m ó.

n cu i b a n Phú Gia m i b c vào phòng. Tóc anh d ng ng, v ng trán còn l m t m nh ng gi t m a nh m i i âu ó v .

Anh nhìn Pha Lê, m m c i:

– Xin chúc m ng Pha Lê!

– Em cám n .

R i Phú Gia ng ng lên:

– Xin l i vì không có quà m ng.

– Nói nh th , t t c ây u xin l i. Vì không ai có quà h t.

Bà Tuy t c i hi n, bà trao cho Pha Lê chi c nh n b ng vàng th t m ng:

– Con eo vào xem, nh nh ng d th ng ó.

– Con cám n má nuôi .

C ch p c a bà Tuy t nh xoá s ch nh ng l i khó ch u c a bà tr c ây.

Ông Bình lên ti ng:

– Con ngh m t th i gian cho tho i mái r i i làm. V a h c, v a làm mau ti n b h n.

– D con mu n n công ty li n .

Bà Tuy t c i nh :

– G p gáp gì, c th ng th nh r i i. H c bao nhiêu n m ch a ngán sao mà c vùi u h c mãi.

Ng c B ch chen vào:

– M không bi t gì h t, i làm m i vui, nhà chán l m. Cái c nh n m nhà m t mình c sách là con chào thua. Thà r ng i shop mua s m còn thú h n.

H H i tr m t nhìn Ng c B ch:

– N u anh không l m thì hình nh phòng em ã ch t y nh ng , không th th c n a.

– Nh ng em ã cho h t r i. T i anh không bi t, phòng c a em s ng t bé n gi nên nh xúu hà. Nhà mình ch có phòng c a Pha Lê là l n g p ba ng i khác, vì tr c ó là nhà kho c s a l i.

Bà Tuy t háy m t nh mu n con gái chuy n tài, nh ng ch a k p thì ông Bình ã buông a ng lên, còn Phú Gia thì i n tho i reo liên t c. Anh ra ngoài tr l i và ch vào g t u chào m i ng i là v i v i ã i ngay.

Ông Bình nhìn theo r i l c u:

– Cái th ng thi t là ...

Bu i ti c k t thúc th t nhanh. H H i nhìn Ng c B ch m t thoáng r i trêu ch c:

– H i này i n tho i anh c ng reo, nh ng anh ngoan, anh t t máy.

Ng c B ch có v hài lòng, cô h t nhìn Th Phan r i nhìn sang Pha Lê th ng h i cho m i tình vu v c a h . Dù tình yêu bao phen ng cay, nh ng có t n h ng h th ng v ng t bù c a nó thì m i nh n ra c âu là h nh phúc.

Còn Pha Lê ch là m t con bé ng c ngh ch, n xong l i b ng chén i r a r i i h c. Cái u t ng ch ng thông minh y ch dành cho công vi c, ch không th nào nh y bén trong tình yêu nh cô c. Hôm nào, Ng c B ch ch ng ki n Pha Lê d n là bi t ngay. Con nh này cái gì c ng ti c, cho nên nó m i d b d . r i xem, m ang i chiêu th c m i qua cách t ng quà ban này. Tr c sau gì, con nh này c ng b Th Phan”cõng” cho xem.

H H i kh u tay Ng c B ch:

– i ch i không em?

Ng c B ch khoanh tay nhìn anh:

– Th a, không thích v y. Em mu n ng s m mai th gi ng.

– V y anh ra ngoài m t chút nhé.

Ng c B ch khoanh tay v nh b t c n:

– Th gi i bên ngoài ang náo nhi t, nh ng anh không ph i là ng i àn ông hi n nh t th gian này cho em ph i gi . Nh ng coi ch ng, vô ý có ngày xe ng ó.

H H i gãi u:

– L i th anh v n gi mà, em nh c làm chi nghe rùng r n v y.

Cô b lên l u. Hình nh cô nh gi ch ng anh ta v y. Cô b t u lên ch ng trình t p d t cho mình trong i u ki n t ng i tho i mái. R i m t ngày kia, cô s b r i anh không h i ti c.

H H i i xu ng thanh l u v i b m t dầu dầu, trong b ng th m so sánh: T t nhiên là Pha Lê xinh p và có h c th c h n Ng c B ch, nh ng cô ta l i chung nhà v i Ng c B ch, cho nên d u anh có mu n c ng không ng quay u l i. Anh ã ý t i Pha Lê trong l n g p u tiên, nh ng l i dây d a vào Ng c B ch, th m i kh .

T i nay, Pha Lê v phòng nh ng không tài nào ng c, b i cô c m th y có m t n i nh m h . Pha Lê c m th y bu n khi nh n cái nhìn c a Phú Gia quan sát cô khi nãy, r i anh li c nhìn Th Phan. Chuy n qua r i cô c ng không mu n nh t i, nh ng sao Phú Gia l i nhìn cô nh v y. Ba ng i àn ông có m t lúc nãy, ngo i tr ông Bình thì cô d ng nh ã hi u c ng i nào ra làm sao. Cô không th t ra b t l ch s tr c Th Phan, hay nói móc H H i nh Ng c B ch c. Cô có cách ngh c a riêng cô mà ...

Pha Lê l y vi t ch ì ra v m t ng i. Th nh ng cô b ng nh n t ng chi ti t và dùng than b t trang i m cho g ng m t lãnh m b t c n y. Cu i cùng b c ho hoàn thành trong m t ti ng ng h . Pha Lê c m th y m t và lên gi ng ngay. Sáng s m ra khi thu x p phòng cho g n, cô ch t nhìn th y b c ho và l p t c gi u nó i. Sao cô ho gi ng anh y nh khuôn v y? Cu i cùng thì cô th ng hay ghét ng i b o v c a mình ây?

Pha Lê c m th y hoang mang và mu n trong kho nh kh c này, cô không bi t t i m t ai. Cô ch là cô bé m côi c mái gia ình này che ch c u mang. Giá mà cô ng bi t ghét và th ng ai h t, cô s th y lòng bình yên và vui s ng h n.

Ngay lúc ó, thím Ba gõ c a phòng cô và nói nhanh:

– Ông ch c n g p cô. Hình nh ông ch ang c n cô làm cái gì ó.

V a th y m t cô, ông Bình ch cái gh th p tr c m t:

– Ng i ó i! Lúc nãy con nói là mu n làm vi c ngay, và con còn ngh m t tháng n a m i vào h c ph i không?

– Vâng .

– V y thì con hãy thu x p r i ra tr c c ng ch . Phú Gia s r c con t i công ty. Hôm nay, công ty có vi c g p.

– Con cám n .

Ông Bình v vai Pha Lê:

– C mà h c h i Phú Gia, nó r t gi i. Con m i làm vi c t t nhiên là có cái s sót, nh ng ng t ái và ph i c g ng tuân theo k lu t ra.

G ng m t Pha Lê sáng lên:

– Th khi nào con có th b t tay vào vi c h ông?

– Ngay bây gi . Con có m i phút chu n b r i ra xe ngay.

Pha Lê s a so n t c hành. Cô ch n chi c áo s mi tr ng, qu n tây en và v i vĩa mang theo gi y bút r i ra xe ngay. Th nh ng v a th y Phú Gia, anh ta ch ng nh ng không h i câu nào mà c nhìn ng h :

– Suýt tr r i!

– Ch suýt thôi nh ng ch a tr mà. Anh ng có nói mình là giám c nha. Nh anh H H i kìa, ch i u khi n công ty qua i n tho i t xa, không ph i v t v .

G ng m t l nh b ng c a Phú Gia nh giã ra khi Pha Lê nói t i H H i. D ng nh là anh ta r t t c c i nh ng r i ch m t phút thoáng qua, anh ta l i lao xe nhanh i nh tên b n khi n Pha Lê la lên:

– Ch y gì mà d v y? Tôi không mu n i nhà th ng.

– T t nhiên th a ng i p, ã n n i r i.

Pha Lê nh n x p tài li u trên tay Phú Gia:

– Cô có m i phút c, r i theo dõi cu c h p, n u có gì không hi u hay th c m c có th h i tr c ti p tôi. Sau ó tr i qua m t cu c thì b trí công vi c theo n ng l c. ây không có chuy n v tình, mà ph i d a vào chính b n thân mình ph n u.

Pha Lê nh n tài li u và c ngay. Cô quan sát cách Phú Gia trình bày c c u hành chính và h ng nghi p c a công ty qua l i nói, hình nh và nh ng o n phim trình chi u r t thú v . Nói chung, t Pha Lê có nh n xét r ng công vi c này r t m i và c ng r t thích h p v i cô. Công ty t v n ngu n nhân l c do Phú Gia ang thao thao tr c micro nh m t gi ng viên th c th khi n cho cô có cái nh khác v anh. Trình c a Phú Gia không ph i t m th ng, và cách x s c a anh ta tr c ây i v i cô c ng r t c bi t.

Pha Lê n m b t công vi c th t nhanh. Cô nh n ra nh ng u khuy t i m c n c b sung ào t o ngu n nhân l c cho phù h p v i yêu c u c a công ty và nguy n v ng c a công nhân n làm vi c. Pha Lê v a c tham gia các khoá ào t o mà còn kh o sát th c t .

M t tu n l trôi qua th t mau, dù v t v nh ng có nhi u ni m vui b t ng . H n m t tháng làm vi c, cô m i có c h i nói chuy n riêng v i Phú Gia dù m i ngày ng i a r c cô i làm v n là anh.

Ngày ngh cu i tu n c ng là ngày nh n tháng l ng u tiên. Pha Lê nh n l y phong bì nh ng không m ra xem là bao nhiêu. T d ng cô mu n i n v i anh, nh ng không bi t m l i cách nào.

Chi c xe v a ra kh i công ty, Pha Lê ã quay sang Phú Gia:

– g n ây có quán kem nào không anh?

Phú Gia g t u và ch n quán cà phê kem có sân v n r t thoáng mát.

– Tôi c ng mu n nói chuy n riêng v i cô.

– V y ? Nh ng là có chuy n gì?

Phú Gia ch n chi c bàn ng i d i g c cây tr ng cá râm mát. Anh nhìn cô m t thoáng r i m m c i:

– H m rày hi u n âu r i?

– Ch th c m c khâu ào t o ngu n nhân l c. Dù công ty mình nh n r t nhi u n xin ng ký c a công nhân, nh ng v n không ch là ào t o ho c phân b vì c cho h , mà ch y u là chính con ng i c a h .

Phú Gia r t chú ý l ng nghe.

Pha Lê nh có h ng nói ti p:

– T i sao vì tôi nói nh th , vì có m t s công nhân r t nhanh nh n, th o vì c ch chú ý n s l ng mà không làm úng ch t l ng quy nh. Và n u khâu ó, nh m ng i ki m hàng d cho qua, s gây thi th i l n cho công ty. Có nh ng ng i bi t sáng t o làm c vì c m t cách khoa h c nh ng l i làm vì c ch m ch p quá ...

– Cách Pha Lê nói ch y u là do con ng i ch gì?

– Vâng. Tính cách và n ng l c c a con ng i r t quan tr ng.

Phú Gia nhìn cô c i hi n:

– Tôi ã nghiên c u v n này trong nhi u n m qua và ã có ph ng sách làm vì c. V i tôi, nh ng k lu t và ch khen th ng c ng góp ph n r t l n trong vì c ào t o ngu n nhân l c. Nh ng tôi mu n nh ng ng i sát cánh bên tôi u a ra ph ng cách c a mình r i b sung ý, ho c gi i thích v i h . T t nhiên v i nh ng gì ng i ta t nh n th c hay sáng t o u có giá tr riêng, thúc y h n ng n h n, và vì c khen th ng lúc này là x ng áng.

Pha Lê nhìn Phú Gia ng c nhiên:

– Thì ra anh ã có nh ng thông tin và ng l i c n thi t làm vì c, nh ng l i h ng d n ng i ta cách i t khám phá.

– Ch c là v y.

Pha Lê nhìn anh m t thoáng r i quay i.

– Anh không hi n chút nào.

Phú Gia c i hóm h nh:

– Gi m i bi t h ?

Pha Lê nhón t ng mu ng kem n ngon lành, b ng nhiên Pha Lê ng ng lên:

– Anh không ph i là tài x .

– Ai b o v y? N u không là tài x , t i sao tôi ph i a ón cô.

Pha Lê suy ngh m t lát r i nói:

– Tôi không hi u anh cho l m, nh ng có m t cái gì ó trong chuy n này.

– Bí m t!

– Nh ng có ngày anh c ng ph i nói th t.

– Còn lâu l m.

T đ ng Pha Lê c m th y anh ta ch gi u mình. Cô li n nói:

– Anh xem tôi nh con nít.

Phú Gia c ng không v a:

– Ch cô là ng i l n v i ai?

Pha Lê t c khí, cãi b ng:

– Không l n nh ng sao tôi... có b .

– Ai v y?

– Th Phan.

V a nói xong câu này, Pha Lê có c m giác nh là m t Phú Gia t i s m l i v y, song l i ch có m t câu nói nh nhàng:

– V y mà tôi không bi t ch .

Và r i anh m a mai:

– N u nh tôi không l m thì hình nh h n vu cho cô l y c p m t tr m tri u mà. B b ch gì k v y?

– Nh ng h n ã hôn tôi.

– Hôn xong r i thì cô l y ti n hay h n ã vu kh ng cô?

– Chuy n c a tôi anh h i chi v y?

– Tò mò th mà. Nh ng này h n hôn cô nhi u l m không?

– Bí m t. Anh ng h i có c không?

– Và bây gi n u nh tôi mu n hôn cô?

Pha Lê c nén gi n ch c t c Phú Gia:

– M t n hôn, m i ly kem.

– Ch p nh n.

Pha Lê t ng Phú Gia nói ch i, ai dè anh làm thi t. Anh nâng c m lên, nh nhàng hôn lên trán cô.

– Nông n i!

Phú Gia g i ng i ph c v tính ti n, sau khi nói hai ch nông n i r i im l ng i v . Anh gi úng l i h a mua h p kem s a cho cô r i ra xe.

M t i u thu c g n h ng h trên môi Phú Gia v i m t thoáng m chiêu.

T đ ng Pha Lê nói nhanh:

– Ngày mai, anh không c n ón tôi.

– Sao? Ngh vi c à? Nhanh v y!

– Tôi thích đi mình.

Phú Gia cười mỉa mai:

– ... ó là do cô nói nhé. Th t ra tôi tình nguyện a ón cô ch không ph i ch p hành m nh l nh ai c . Vì v a nhìn th y cô là tôi mu n che ch . Gia ình mà cô ang s ng, tôi quá bi t. Nh ng t x a nay, ông Bình là ng i nuôi d ùng cô, nên ông có quy n nh n cô làm con nuôi h p pháp. Không ng cô tuyên b là mình có b thì chuy n a ón cô ki u này tr c sau gì c ng b ng i ta hi u l m. S khó x ó.

T ð ng Pha Lê nghe bu n vô cùng nh ng ã l r i bi t làm sao ây. Phú Gia gi ìm l ng cho t i khi xe n nhà.

êm ó, Pha Lê c òng tr i mau sáng, nh mu n xem anh ta nói ch i, r i ti p t c a ón hay là cô ph i t lái xe m t mình. Nh ng cô c òng mãi mà không th y anh âu c .

Pha Lê r t m t khi ph i lái xe vào gi cao i m, b i cô không rành ng ch y vòng nh ng i ta. Cô c kh i i m th nào, thì khi v c ng y nh v y. Cho nên cô t i công ty mu n, b làm ki m i m v i g ng m t khó m m c a phú Gia.

– ng gi i thích v i tôi, n u nh không làm ki m i m thì c ngh vi c.

Pha Lê t c mình l m, cô mu n ngh ngay, nh ng xin vi c âu ph i d , h n n a cô r t thích công vi c n i ây th mà bây gi ình tr ng xe c nh v y bi t làm sao.

Pha Lê vi t b n ki m i m v i ôi m t hoe. Phú Gia nghe cô s t s t khóc nên ng ng lên:

– Ai hi p áp gì cô?

– Anh. Chuy n có chút xíu mà c ng làm ki m i m.

– ó là nguyên t c c a tôi. Chuy n nh l n gì c ng nh nhau. Không xem th ng vi c nh , thì vi c l n m i c tôn tr ng.

Th r i công vi c làm Phú Gia b n su t, anh i giao d ch kh p n i m thêm chi nhánh. Ngày qua ngày, Pha Lê u t i công ty th t s m, cô ng i m t mình gi a ng h s xin tuy n d ùng c a công ty. Th t ra, cô không ph i nhân viên chính th c nên l ùng c a cô ch có m t tri u ùng mà thôi. ây, l ùng c a ai n y bi t, tu theo n ng l c làm vi c m i ng i. Pha Lê th y mình c b i u t khâu này sang khâu khác nh nh ng nhân viên làm lâu n m mà không có b ng c p, khi n cô b n luôn tay. Tuy nhiên cô không th b cu c c , không th v p ngã ngay công ty u tiên này c.

Ph i ch ng t n ng l c c a mình. Pha Lê mu n nh v y và cô làm vi c h t s c ch m ch .